

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Sect. I. De Christi Domini in gressu in hunc mundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

quæ ad finem nobis propositum necessaria videbuntur
quod, vt facilius exequamur, iuxta ordinem à S. Doctore
præscriptum considerabimus in primis ingressum Christi
Domini in hunc mundum, deinde progressum vite eius
in hoc mundo, demum eiusdem egressum ex hoc mun-
do, & ea, quæ egressum illum consequuta sunt.

SECTIO I.

De Christi Domini ingressu in hunc mun-
dum.

Ingressus Christi Domini in mundum duo præcipua
mysteria hic à nobis breuiter consideranda complecti-
tur, Conceptionem scilicet eius & Natiuitatem.

Quod ad Christi conceptionem spectat, obseruandum
est i. id, quod docet S. Ambr. lib. de Incarn. cap. 6. in illa
reperi aliquid secundum naturam, aliquid supra natu-
ram: secundum naturam fuit, quod Christus ex muliere
ortus est, supra naturam, quod ex Virgine. Ad supernatu-
ralem itaq; modum conceptionis Christi pertinet, quod
actiuum principium generationis eius non fuit virtus
maris generatiua, sed virtus supernaturalis diuina, iuxta
quod sanctissimæ Virgini prædixerat Angelus, S. Luc. 1.
Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbra-
bit tibi; quibus verbis, quamuis hoc opus (vt pote chari-
tatis Dei infinitæ) per quamdam appropriationem Spiri-
tui Sancto tribuatur, illud tamen (vt docet S. Doctor
vt. quæst. 32. a. 1. & ex antè dictis patet) tota Trinitas ope-
rata est.

Ad naturalem verò modum conceptionis illius perti-
net, quod materia, de qua corpus Christi formatum est,
fuit conformis materiæ, quam alia fœminæ concipiendo
subministrant, cum hac tamen differentia (vt docet
S. Doctor qu. 31. a. 1. ad 3.) quod cæterorum hominum
cor-

corpora ex sanguine menſtruo, & ſemine mulieris formantur; at vero corpus Chriſti ex puriſſimis ſanguinibus ſanctiſſimæ Virginis formatum eſt, quod ante illum docuerat S. Damasc. lib. 3. de fide cap. 2.

Obſeruandum 2. ex eodem S. Doctore q. 33. a. 1. 2. & corpus Chriſti eodem inſtanti, quo diuinâ virtute conceptum eſt, fuiſſe eâdem virtute perfectè formatum & organizatum, & ſimul animatum, ac Verbi diuini perfectè unitum. Ita etiam S. Damasc. ſuprà, & Sophron. in ſupràtata epiſt. quæ in 6. Synodo gener. act. 11. & 13. lecta, & probata eſt, vbi hæc verba habentur: *Simul quippe caro ſimul Verbi Dei caro; ſimul caro animata rationalis, ſimul Verbi Dei caro animata rationalis;* vnde S. Thom. cit. quæſt. 3. docet contra fidem eſſe, ſi quis dicat, quod caro Chriſti fuit priùs concepta, & poſtmodum à verbo ſumpta.

Quod autem ad Chriſti natiuitatem attinet, duo ſunt hic notanda. Primum eſt, Chriſtum Dominum ex ſanctiſſima Virgine Matre Maria ita eſſe natum, vt neque conceptione ſua, neque natiuitate vllum eius virginis perpetuæ intulerit detrimentum; ita vt ante partum, in partu, & poſt partum inuiolata, & illibata ſemper viu permanſerit. Huic veritati, quæ de fide eſt, oppoſitum ſim fuit error Heludij hæretici, qui, vt refert S. Aug. de har. c. 84. ore blaſphemo aſſerere auſus eſt, ſanctam Virginem poſt partum fuiſſe corruptam; quod ante illum docuerat Iouinianus eodem S. Aug. teſte cap. 82.

Refellitur hic error, & noſtræ fidei veritas probatur ex ſcriptura: *If. 7. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, vocabitur nomen eius Emmanuel;* quem locum pro aſſertione matris Dei virginitate communiter SS. Patres vrgent, præ cæteris S. Baſ. orat. in ſanctam Chriſti natiuitatem S. Hier. in illum Prophetæ locum.

Probat 2. ex ſymb. Apoſt. vbi Chriſtus dicitur conceptus de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine: cuius ſymb. Apoſt. autoritate perpetuam beatæ Mariæ Virginis natiuitatem aſtruit S. Ambr. epiſt. 81. ad Siricum.

Probatnr 3. ex S. Leo. Papa ſerm. 2. de natiu. Dom. *Humano, inquit, uſu & conſuetudine, quod credimus, caret, ſed diuina potestate ſubnixum eſt, quod uirgo conceperit, uirgo peperit, & uirgo permanſerit.* & S. Aug. epiſt. 3. ad Voluſianum. *Iſta uirtus diuina per inuiolata matris uirginica uiscera, membra infantis eduxit, que poſtea per clauiſa oſtia, membra iuuenis introduxit.*

Notandum eſt 2. ſanctiſſimam Virginem omnis proſus doloris in partu expertem fuiſſe. Ita Patres 6. Synodi gener. cap. 79. *Absque ullo dolore, uirginis partum eſſe conſitemur;* & S. Aug. ſerm. de aſſumpt. B. Virg. *Ita enim, inquit, que ſine peccati corruptione, & ſine uirilii admixtionis detrimento Chriſtum ſuſcepit, ſine dolore peperit.* S. Hier. denique lib. contra Heluidium cap. 4. id probat ex eo, quod in Euang. dicitur, Beatam Virginem puerum Ieſum recens natum ſuis manibus pannis inuoluiffe, & in praſepio reclinaſſe, nec ullam obſetricem opus habuiſſe.

SECTIO II.

De progreſſu vite Chriſti Domini in hoc mundo.

TRia hic praefertim occurrunt obſeruanda. Primum eſt, conueniens fuiſſe, ut Chriſtus Dominus a S. Ioanne baptizaretur, tum ut ſuo baptiſmate mundaret ac ſanctificaret aquas, uimque regenerandi illis conferret, ut docet S. Ambr. lib. 2. in S. Lucam; tum etiam, ut inſigne humilitatis exemplum nobis exhiberet, & prius ipſe exequeretur id, ad quod alios adhortari uolebat, ut idem S. Ambr. deſclarat loc. cit. & Aug. ſer. 63. de uerbis Dom. Eſt autem hic obiter notandum, baptiſmum illum, quem S. Ioannes conferebat, non fuiſſe ſacramentum, nec habuiſſe ullam uim ex opere operato; ſed fuiſſe quemdam ritum externum diuinitus ipſi ſancto Ioanni inſpiratum, quo homines excitabantur ad poenitentiam agendam de peccatis (unde appellatur *baptiſmus poenitentiae*.)